

Houlberg er også blevet nævnt her fra talerstolen – som er i den situation, at der bliver fundet DT 104, og her bliver det offentliggjort, så alle, der har lyst til det, har haft god mulighed for at registrere det, og så kommer det med på listen efterfølgende, når der er gået nogen tid.

Det synes jeg klart at der er grund til diskutere. Her har det været offentliggjort én gang. Er det nødvendigt, at det efterfølgende kommer med på listen? Det synes jeg bestemt er en relevant diskussion at tage, og den kan også tages, førend vi skal have en eventuel evaluering, når vi kommer frem til sommeren år 2000.

Jeg vil altså gerne sige, at når vi taler om evaluering i sommeren år 2000, så er det, fordi vi gerne vil have noget tid til at gennemgå de her ting og få vores erfaringer, men er der umiddelbart nogle ting, som ligger lige for, ja, så er det jo selvfølgelig snusfornuften, som skal råde.

Jeg er også glad for, at så vidt jeg kunne høre, var alle, måske bortset fra Fremskridtspartiet, enige om, at når der er fare for forbrugerne, sygdomsfremkaldende bakterier og alt muligt andet, så er der ikke nogen diskussion, så er det offentliggørelse her og nu, uanset om der er virksomheder, der kommer frem i rampelyset eller ej. Det var der ikke nogen diskussion fra noget parti i Folketinget om. Jeg synes, det var et meget væsentligt signal, der dér blev givet.

Så har der været en længere diskussion om en landmand, der leverer mælk, som indeholder en for høj restkoncentration af antibiotika, og her er det, jeg måske oplever at kæden hopper lidt af, så jeg bliver nødt til sådan meget direkte at spørge hr. Jørn Jespersen: Hvad er det, det her skal ende med? Jeg oplever hr. Jørn Jespersen være forsvarstaler for, at den landmand ikke skal offentliggøres. Jeg synes selvfølgelig, det er fair nok at have sådan et synspunkt, men så bliver jeg nødt til at spørge: Hvad er det så, vi i realiteten skal offentliggøre?

Altså, jeg mener, at der så kan være en lille forseelse i en af vore forarbejdningsindustrier, hvor man med nøjagtig samme ret kan hævde, at nu bliver det her delt ud på så mange f.eks. leverpostejer, at der her ikke er risiko for nogen forbruger. Og hvad er så relevansen i dét?

Altså det, jeg bliver nødt til at spørge både Venstre og SF om, er, måske sagt sådan – for at bevæge mig lidt væk fra det nationale kompromis – med et lille glimt i øjet: Hvad er det, man vil her?

Jeg oplever lidt, at den måde, der bliver argumenteret på, er at sige, at man gerne vil of-

fentliggøre en hel masse; der er bare to grupper, som ikke må offentliggøres, nemlig primærproducenten og forarbejdningsindustrien.

Det gør man selvfølgelig også af hensyn til Axelborg, det kan jeg godt forstå, det er fair nok, men det er den indgangsvinkel, man går ud fra, det er den måde, der bliver argumenteret på. Der vil jeg gerne henholde mig til den konservative ordfører, som har sagt, at her er der nogle retsprincipper, som er afgørende.

Så for at vende tilbage til udgangspunktet med det nationale kompromis:

Jeg hørte, at hr. Jørn Jespersen undervejs i et helt konkret svar til hr. Erling Christensen sagde: Når vi taler offentliggørelse, så er det ikke bagateller, men grove overtrædelser, vi taler om. Jeg tror, citatet er fair, men ellers må vi jo læse det på et senere tidspunkt.

Jeg vil gerne sige: Hvis det er den holdning, der præger SF i den kommende diskussion, ja, så synes jeg faktisk, vi er meget tæt på hinanden, så mener jeg faktisk, at det måske alt andet lige kun er nogle nuancer undervejs, jeg oplever der er. Jeg håber meget, at jeg dels har forstået det rigtigt, dels har citeret rigtigt.

Der er en anden ting, som jeg også meget gerne vil slå helt fast. Det er, at offentliggørelse af kontrolresultater er et vigtigt instrument, og at også offentliggørelse af kontrolresultater fra enkeltpersoner og enkeltvirksomheder kan være en ordentlig og relevant måde at gøre det på. Jeg nævnede indledningsvis, at når vi snakker frugt og grønt, har vi faktisk set, at det har haft forbedrende momenter i sig. Vi har nu kunnet konstatere, at den måde – som jo er den samme i Veterinær- og Fødevarerdirektoratet – som vi gør det påovre i udvalget for frugt og gartneriprodukter, rent faktisk har betydet, at råd osv. er blevet halveret ude i butikkerne. Så det kan altså godt bruges til noget fornuftigt.

Det er vigtigt for mig at få fastholdt – og her er det så, at der er en afgrundsdyb forskel i holdningen til Københavns levnedsmiddelkontrollen – at det, jeg oplever, der sker her, i bund og grund er en myndighedsansvarsforflygtigelse på en måde, så forbrugeren skal ud at købe det sidste nummer af Politiken for at have en chance for at vide, om der er noget at komme efter. Altså når den nye fødevarerlov kommer til at fungere, så går jeg bestemt ud fra, at der nogle restauranter eller for den sags skyld forretninger, der opfører sig, som vi har set eksempler på, så bliver de lukket, så får in-